

derved, at disse indankes for en for hele Landet fælles Instans. I saa Henseende henpegede han paa Landsoverskatteraadet, men ytrede — og nu atter i sin sidste Replik — Frygt for, at dette Landsoverskatteraad ikke vilde være i Stand til at overkomme Arbejdet. Det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at en Ordning maa tilvejebringes, og under de foreliggende Omstændigheder er der vel i alt Fald nogen Udsigt til, at man kommer til at acceptere Forslaget, i alt væsentlig som det her foreligger; imidlertid kan jeg ogsaa give det ærede Medlem Ret i den Opfattelse, at Sammensætningen af Udvalget til Behandling af disse Klager ikke fuldt ud varetager Købstædernes Interesse. Det ærede Medlem foreslog, at Udvalget skulde suppleres med yderligere en Repræsentant for Købstæderne, og i saa Henseende kan jeg slutte mig til ham. Det ærede Medlem foreslog Sagen henvist til en grundig Udvalgsbehandling. At den underkastes en Udvalgsbehandling, kan jeg ganske tiltræde, men jeg vil for mit Vedkommende, i det jeg henpeger paa, at en Ordning maa vi have tilvejebragt, udtale Haabet om, at denne Udvalgsbehandling maa blive saa velvillig og saa hurtig, at vi rettidigt kan faa tilvejebragt en Ordning, saaledes som Lovforslaget tilsigter.

Indenrigsministeren. (*Jensen-Sønderup*): Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde kunne henlægge Afgørelsen af de Sager, hvorom der her er Tale, til det ved Indkomst- og Formueskatteloven oprettede fælles Landsoverskatteraad, synes mig i Virkeligheden at have faaet sin Afgørelse i Fjor. Der har hverken for mit eller for Finansministerens Vedkommende været nogen som helst Tvivl om, at man i saa Henseende har truffet den Bestemmelse fra Rigsdagens Side, at man ikke vilde have Landsoverskatteraadet til at afgøre disse Sager, og Landsoverskatteraadets Sammensætning er derfor heller ikke sket ud fra andre Synspunkter end dem, som burde være de tilgrundliggende ifølge de Afgørelser, som var henlagte til Landsoverskatteraadet. Om man nu maatte ønske at gaa til et fælles Overskatteraad, eller hvad man vil kalde det, et Fællesudvalg til Afgørelse af samtlige Sager vedrørende den mellemkommunale Beskatning for hele Landet eller for hele Landet med Undtagelse af København og Frederiksberg, er et Spørgsmaal, der selvfølgelig kan overvejes. Det er min personlige Op-

fattelse, at der i Virkeligheden er ogsaa et lokalt Hensyn, som bør tages, og at det maaske vilde fremkalde mere Misfornøjelse, hvis Afgørelsen blev truffet af Mænd, der kun i overordentlig ringe Grad kunde sidde inde med lokal Kundskab, thi det kunde jo ikke blive saa stort et Raad eller Udvalg, at der kunde være Lokalrepræsentation for de forskellige Amter, maaske til Nød for de forskellige Landsdele. Selv om der, baade paa dette Omraade og paa enkelte andre, med Hensyn til de Afgørelser, der er truffet, har kunnet fremsættes berettigede Indvendinger imod den Uensartethed, som der ret naturligt maa fremkomme, naar det er nye Spørgsmaal, der skal afgøres, er Betænkelighederne ved at have de lokale Amtsoverskatteraad formentlig dog betydelig mindre nu, end da vi i 1903 gik over til at indføre disse Amtsoverskatteraad. Og det maa vel erindres, at naar der paa mange Omraader har været klaget — og med Rette mener jeg — over Overskatteraadenes Afgørelser med Hensyn til disses Forskelligartethed, gælder Klagerne i de allerfleste Tilfælde, saa vidt mig bekendt, Afgørelserne vedrørende Indkomst- og Formueskat til Staten, men det skal disse Overskatteraad jo slet ikke have med at gøre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man, naar det kommer til Stykket, vil erkende, at her, hvor det er Forholdet mellem to bestemte Kommuner, der skal afgøres, vil det være heldigst, at det lokale Element i ikke ringe Grad kan faa Lov at være medbestemmende; men jeg skal være villig til at forhandle om Spørgsmaalet.

Om man vil give Købstæderne en stærkere Repræsentation, som det ærede 3die Medlem for 5te Valgkreds (Oluf Jensen) henstillede, ved ogsaa at lade Nabokommunens Overligningskommisær tiltræde, skal jeg ikke have noget derimod, men hvorvidt det vil have nogen Betydning for den paagældende Kommune, ved jeg ikke. Det er for mig ikke et Spørgsmaal af større Betydning, og hvis det kan tilfredsstille, skal jeg gerne gaa ind derpaa, men jeg gør opmærksom paa, at selve den Omstændighed, at det ærede Medlem finder Anledning til at nævne, at naar der sidder to Repræsentanter, som er valgte af Amsraadet, bør der ogsaa være to Købstadrepræsentanter, er et Vidnesbyrd om, at ogsaa i dette Medlems Bevidsthed er den lokale Side af Sagen stærkt fremtrædende, og det mener jeg er berettiget. Men jeg skal, som sagt, være villig til at forhandle saavel Spørgsmaalet om et Fællesudvalg for hele Landet som